

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 5T/60/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8718010415
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Petrušková
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2018:8718010415.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16. júla 2018 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Márie Petruškovej a prísediacich Marty Vilčkovej a Boženy Budziňákovej v trestnej veci proti obžalovanému O. G. takto

r o z h o d o l

r o z h o d o l :

Podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona z r u š u j e obž. O. G. F. D. X. F. H. Q. I. F., J.. XX.XX.XXXX I. S., Y. G. S. - K., W.. M.. S.É. Č.. XXXX/XX

výrok o vine pre skutok v bode III. z rozsudku Okresného súdu Martin, sp. zn. 3T 131/2017 zo dňa 02.11.2017, právoplatného dňom 19.12.2017, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 1To 131/2017 zo dňa 19.12.2017, ktorého sa dopustil tak, že

- po predchádzajúcej komunikácii prostredníctvom sociálnej siete Facebook pod nickom „O. J. G.“, sa dohodol s O. H. na osobnom kontakte, pričom následne dňa 17.06.2016 v presne nezistenom čase v detskej izbe O. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. E. XX/X, O.-X., Q. Ž.F., osobu mladšiu ako 15 rokov iným spôsobom sexuálne zneužil tým spôsobom, že vykonal ejakuláciu na jej tvár,

právne kvalifikovaný ako zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona a

a výrok o úhrnnom treste z rozsudku Okresného súdu Martin, sp. zn. 3T 131/2017, ktorý mu bol podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 36 písm. j/, písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. h/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona a § 41 ods. 2 Trestného zákona vo výmere 2 /dvoch/ rokov, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu vo výmere 40 mesiacov, s probačným dohľadom, zákazom kontaktovania osôb mladších ako 15 rokov prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami, povinnosťou spočívajúcou v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa uchádzať preukázateľne o zamestnanie a ochranné sexuologické liečenie ústavnou formou, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad, ďalej

výrok o vine z rozsudku Okresného súdu Lučenec, sp. zn. 2T 164/2017 zo dňa 01.03.2018, právoplatného dňom 01.03.2018 pre skutok, ktorého sa dopustil tak, že

- v presne nezistený deň mesiaca máj 2015 si prostredníctvom internetovej komunikácie dohodol stretnutie s maloletou S. L., nar. XX.XX.XXXX a následne v Lučenci v Mestskom parku spoločne prišli na odľahlé miesto k potoku, kde maloletú oslovil s tým, aby ho rukou sexuálne uspokojila, čo táto najprv odmietla, avšak neskôr s tým súhlasila a následne masturbovala penis obžalovaného až do momentu jeho ejakulácie na tvár maloletej, ktorého konania sa dopustil napriek tomu, že vedel o tom, že maloletá nedovŕšila 18-ty rok veku,

právne kvalifikovaný ako zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona

a výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Lučenec, sp. zn. 2T 164/2017, ktorým bolo podľa § 44 Trestného zákona upustené od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona, pretože úhrnný trest odňatia slobody uložený mu rozsudkom Okresného súdu Martin, sp. zn. 3T 131/2017 zo dňa 02.11.2017, právoplatného dňom 19.12.2017, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 1To 131/2017 zo dňa 19.12.2017 v trvaní 2 rokov, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 40 mesiacov, s probačným dohľadom, zákazom kontaktovania osôb mladších ako 15 rokov prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami, povinnosťou spočívajúcou v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa uchádzať preukázateľne o zamestnanie a ochranné sexuologické liečenie ústavnou formou na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a považoval za dostatočný, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad a

u z n á v a s a z a v i n n é h o

v bode I. až III.

- z pokračovacieho zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, s použitím § 138 písm. b/, písm. j/ Trestného zákona,

p r e t o ž e

v bode I.

- po predchádzajúcej komunikácii prostredníctvom sociálnej siete Facebook pod nickom „O. J. G.“, sa dohodol s O. H. na osobnom kontakte, pričom následne dňa 17.06.2016 v presne nezistenom čase v detskej izbe O. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. E. XX/X, O.-X., Q. Ž., osobu mladšiu ako 15 rokov iným spôsobom sexuálne zneužil tým spôsobom, že vykonal ejakuláciu na jej tvár,

v bode II.

- v presne nezistený deň mesiaca máj 2015 si prostredníctvom internetovej komunikácie dohodol stretnutie s maloletou S. L., J.. XX.XX.XXXX M. následne v Lučenci v Mestskom parku spoločne prišli na odľahlé miesto k potoku, kde maloletú oslovil s tým, aby ho rukou sexuálne uspokojila, čo táto najprv odmietla, avšak neskôr s tým súhlasila a následne masturbovala penis obžalovaného až do momentu jeho ejakulácie na tvár maloletej, ktorého konania sa dopustil napriek tomu, že vedel o tom, že maloletá nedovršila 18-ty rok veku,

v bode III.

- v presne nezistenú dobu koncom roka 2016, v byte na ulici Šoltésovej č. 3475/13 v Poprade mal jedenkrát dobrovoľný pohlavný styk s maloletou H..O.., J.. XX.XX.XXXX, hoci vedel, že maloletá H..O.., J.. XX.XX.XXXX v tom čase nedovršila 15. rok svojho veku,

t e d a

v bode I. až III.

- iným spôsobom sexuálne zneužil osobu mladšiu ako 15 rokov a vykonal súlož s osobou mladšou ako 15 rokov a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a na viacerých osobách.

Za t o m u

u k l a d á

Podľa § 201 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 41 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l/, písm. n/ Trestného zákona, § 37 písm. h/ Trestného zákona úhrnný spoločný trest odňatia slobody vo výmere 7 /sedem/ rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona mu u k l a d á ochranné sexuologické liečenie ústavnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Poprade podal na obžalovaného O. G. obžalobu pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v obžalobnom návrhu.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16.07.2018 obžalovaný po zákonom poučení v zmysle § 257 ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že nepopiera spáchanie žalovaného skutku podľa § 257 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, načo mu súd povolil urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 4 Trestného poriadku, pretože si to vyžadovali okolnosti prípadu a okolnosti obžalovaného a po kladnom stanovisku prokurátora i obhajcu obžalovaného na základe čoho konajúci súd podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného o tom, že nepopiera spáchanie žalovaného skutku prijal a v ďalšej časti hlavného pojednávania vykonal len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a ochrannom liečení.

Vzhľadom na vyššie uvedené prijaté vyhlásenie obžalovaného, že nepopiera spáchanie žalovaného skutku konajúci súd potom dospel k záveru, že žalovaný skutok sa stal a že ho spáchal obž. O. G. tým, že v presne nezistenú dobu koncom roka 2016, v byte na ulici Š. Č. XXXX/XX I. K. mal jedenkrát dobrovoľný pohlavný styk s maloletou H..O., J.. XX.XX.XXXX, hoci vedel, že maloletá H..O., J.. XX.XX.XXXX v tom čase nedovŕšila 15. rok svojho veku.

Pri závere o vine obžalovaného na predmetnom skutkovom základe vychádzal súd predovšetkým zo samotného vyhlásenia obžalovaného O. G., že nepopiera spáchanie skutku, čo bolo potrebné považovať za jeho priznanie k spáchaniu žalovaného skutku, ktoré zodpovedalo podstatnému obsahu vyšetrovacieho spisu Okresného riaditeľstva PZ, OKP Poprad, ČVS: ORP-547/1-VYS-PP-2017, najmä dôvodnosti jeho trestného stíhania na základe uznesenia vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ, OKP Poprad, ČVS: ORP-547/1-VYS-PP-2017 zo dňa 05.12.2017, i podstatnému obsahu trestného spisu Okresného súdu Poprad, sp. zn. 5T 60/2018, najmä jeho obžalobnému návrhu podaného prokurátorom Okresnej prokuratúry Poprad, č. 1Pv 439/2017 zo dňa 29.05.2018.

Z dôkazov nachádzajúcich sa vo vyšetrovacom spise Okresného riaditeľstva PZ, OKP Poprad, ČVS: ORP-547/1-VYS-PP-2017 a v trestnom spise Okresného súdu Poprad, sp. zn. 5T 60/2018 vykonaných vo vzťahu k ochrannému liečeniu v podobe prečítania záverov znaleckého posudku JUDr. S.. Z. W. podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku, so súhlasom prokurátora a obžalovaného konajúci súd zistil, že podľa záverov predmetného znaleckého posudku obžalovaný v čase spáchania skutku netrpel duševnou chorobou alebo poruchou, v čase spáchania skutku, ale i v súčasnosti trpí sexuálnou deviáciou - sadomasochizmom, v čase skutku bol schopný rozpoznať protiprávnosť svojho konania pri plne zachovanej rozpoznávacej zložke, ovládacia schopnosť bola pod vplyvom sexuálnej deviácie podstatnou mierou znížená asi o polovicu, vymiznutá však nebola. Podľa záverov znaleckého posudku obžalovaný chápe zmysel trestného konania, z psychiatrického hľadiska jeho pobyt na slobode nie je pre spoločnosť nebezpečný a nie je potrebné uloženie ochranného psychiatrického liečenia. Obžalovaný je však podľa znaleckého posudku pre spoločnosť nebezpečný z hľadiska sexuologického v dôsledku sexuálnej deviácie - sadomasochizmu, v súčasnosti sa však podrobuje ochrannému ústavnému sexuologickému liečeniu /v čase vyhlásenia tohto rozsudku už bolo rozhodnuté o jeho zmene na ochranné sexuologické liečenie ambulantnou formou na základe uznesenia Okresného súdu Martin, sp. zn. 3Nt 61/2018 zo dňa 04.07.2018/ a preto znalec ochranné sexuologické liečenie v predmetnej trestnej veci neodporučil s tým, že poukázal na potrebu pokračovania ochranného liečenia ambulantnou formou, pretože len pri dodržiavaní liečebných usmernení môže byť prognóza resocializácie obžalovaného priaznivá a riziko recidívy znížené.

Z dôkazov nachádzajúcich sa vo vyšetrovacom spise Okresného riaditeľstva PZ, OKP Poprad, ČVS: ORP-547/1-VYS-PP-2017 a v trestnom spise Okresného súdu Poprad, sp. zn. 5T 60/2018 vykonaných vo vzťahu k výroku o treste u obžalovaného O. G. v podobe prečítaných odpisov registra trestov, lustrácií v GP, súdov a charakteristík, lustrácií v evidencii priestupkov a z pripojených trestných spisov Okresného súdu Martin, sp. zn. 3T 131/2017, najmä z jeho rozsudku zo dňa 02.11.2017, právoplatného dňom 19.12.2017, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 1To 131/2017 a Okresného súdu Lučenec, sp. zn. 2T 164/2017, najmä z jeho rozsudku zo dňa 01.03.2018, právoplatného dňom 01.03.2018 v zmysle § 269 Trestného poriadku bolo zistené, že obžalovaný O. G. bol doposiaľ 2-krát súdne trestaný vyššie uvedenými rozsudkami Okresného súdu Martin a Okresného súdu Lučenec a to v prvom prípade za pokračovací prečin sexuálneho zneužívania podľa § 201a Trestného zákona, pokračovací prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm.

b/ Trestného zákona, s poukazom na § 140 písm. f/ Trestného zákona, prečin prechovávaní detskej pornografie a účasť na detskom pornografickom predstavení podľa § 370 ods. 1 Trestného zákona a zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona, za ktorý mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov, podmienenčne odložený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom nad jeho správaním vo výmere 40 mesiacov, spolu so zákazom kontaktovania osôb mladších ako 15 rokov prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami, príkazom zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa uchádzať preukázateľne o zamestnanie, ochranným sexuologickým liečením ústavnou formou a s trestom prepadnutia vecí. V druhom prípade bol obžalovaný odsúdený za zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona, pričom podľa § 44 Trestného zákona bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Martin, sp. zn. 3T 131/2017 zo dňa 02.11.2017, právoplatného dňom 19.12.2017, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 1To 131/2017.

Z predmetných dôkazov bolo ďalej zistené, že obžalovaný má v evidencii priestupkov jeden záznam za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona o priestupkoch, že z miesta trvalého bydliska je hodnotený všeobecne a že príslušný ústav na výkon väzby a trestu ho hodnotil aj negatívne.

Po takto vykonanom dokazovaní a v zmysle zákonnej zásady uvedenej v § 41 ods. 3 Trestného zákona konajúci súd potom zrušil z rozsudku Okresného súdu Martin, sp. zn. 3T 131/2017 zo dňa 02.11.2017, právoplatného dňom 19.12.2017 skorší výrok o vine pre skutok v bode III. a z rozsudku Okresného súdu Lučenec, sp. zn. 2T 164/2017 zo dňa 01.03.2018, právoplatného dňom 01.03.2018 celý skorší výrok o vine i o trestných činoch spáchaných s nimi v jednočinnom súbehu, zároveň zrušil aj všetky výroky o treste z rozsudkov Okresného súdu Martin, sp. zn. 3T 131/2017 a Okresného súdu Lučenec, sp. zn. 2T 164/2017, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedených výrokoch o vine svoj podklad a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku s tým, že obžalovaného uznal vinným z pokračovacieho zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, s použitím § 138 písm. b/, písm. j/ Trestného zákona, pretože obžalovaný iným spôsobom sexuálne zneužil osobu mladšiu ako 15 rokov a vykonal súlož s osobou mladšou ako 15 rokov a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a na viacerých osobách, pri viazanosti skutkovými zisteniami uvedenými v zrušených rozsudkoch, s doplnením skutkového zistenia v predmetnej trestnej veci.

Podľa ustanovenia § 138 písm. b/, písm. j/ Trestného zákona - závažnejší spôsob konania ako osobitný kvalifikačný pojem sa rozumie po dlhší čas a na viacerých osobách.

Súdna prax pod pojmom páchanie trestného činu po dlhší čas považuje pokračovanie v trestnej činnosti po dobu spravidla šesť mesiacov, čím je však intenzita útoku vyššia, tým sa vyžaduje kratšie časové obdobie a pod pojmom viaceré osoby sa rozumejú aspoň tri osoby.

Vo veci je potrebné poukázať i nato, že podstata pokračovacieho trestného činu je v tom, že viacero útokov sa pokladá za jeden trestný čin a subsumuje sa pod tu istú skutkovú podstatu trestného činu. Základnými črtami pre kvalifikovanie útokov podľa jednej skutkovej podstaty trestného činu sú: možnosť každý trestný útok osobitne podradiť pod to isté ustanovenie Trestného zákona, hoci v rôznom vývojovom štádiu, jednotlivci zámer páchatel'a pokračovať v tom istom trestnom čine aspoň v základných črtách existujúci na samom začiatku jeho páchania /subjektívna súvislosť/ a objektívna súvislosť v čase, v spôsobe ich spáchania a predmete útoku, ktoré sú vedené s rovnakým zámerom a s rovnakým spôsobom.

Obžalovaný konal z hľadiska subjektívnej stránky vo forme priameho úmyslu podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona, pretože chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom a ako je zrejme z následku jeho konania tento záujem aj porušil.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu u obžalovaného O. G. vzal konajúci súd do úvahy všetky všeobecné i individuálne zásady, ktoré sú platné pre ukládanie trestov, prihliadol nato, aby uložený trest zabezpečil ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, že mu vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne, aby iných odradil od páchania trestných činov a aby vyjadril aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Súd súčasne prihliadol aj na spôsob spáchania činov, ich následky, formu zavinenia, pohnútku, samotnú osobu obžalovaného, jeho pomery, možnosť nápravy, na poľahčujúce okolnosti v podobe jeho priznania v zmysle § 36 písm. l/ Trestného zákona a jeho napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti príslušnému súdu v zmysle § 36 písm. n/ Trestného zákona pri vyhlásení, že nepopiera spáchanie žalovaného skutku i na pritažujúcu okolnosť v podobe spáchania viac trestných činov v zmysle § 37 písm. h/ Trestného zákona a po takto vykonaných a vyhodnotených zásadách dospel k záveru, že u obžalovaného sa tento účel trestu dá dosiahnuť aj uložením úhrnného spoločného trestu odňatia slobody vo výmere

7 rokov, pri dodržaní zásadách uvedených v § 41 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona platných pre ukladanie spoločného úhrnného trestu, pretože ho odsudzoval za ďalší čiastkový útok, ktorý tvorí súčasť pokračovacieho trestného činu, za ktorého iný čiastkový útok bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ktorý už nadobudol právoplatnosť - v danom prípade to bol rozsudok Okresného súdu Martin, sp. zn. 3T 131/2017 zo dňa 02.11.2017, právoplatného dňom 19.12.2017, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 1To 131/2017 a rozsudok Okresného súdu Lučenec, sp. zn. 2T 164/2017 zo dňa 01.03.2018, právoplatného dňom 01.03.2018.

Keďže súd rozhodol o spoločnom treste za pokračovací trestný čin, tento nemohol byť miernejší než trest uložený mu skorším rozsudkom Okresného súdu Martin, sp. zn. 3T 131/2017, resp. rozsudkom Okresného súdu Lučenec, ktorým bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k odsúdeniu Okresného súdu Martin.

Konajúci súd obžalovaného na príslušný výkon trestu odňatia slobody v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, pretože obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku nebol vo výkone trestu odňatia slobody.

Súd považuje za potrebné pri rozhodnutí o vyššie uvedenom treste poukázať nato, že trest má plniť funkciu ochrany spoločnosti jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie - zabránenie v ďalšom páchaní trestnej činnosti a prvok individuálnej prevencie - výchovy k riadnemu životu a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie - výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti i nato, že pri rozhodnutí o druhu a výmere trestu neboli vykonaným dokazovaním zistené, vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery obžalovaného žiadne relevantné skutočnosti svedčiace pre mimoriadne zníženie trestu v zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona. Aj keď u obžalovaného prevažovali poľahčujúce okolnosti, ale ich rozsah alebo význam neprekročil hranice bežné pre priznanie statusu poľahčujúcich okolností, keďže sa pri posudzovaní trestnej činnosti obžalovaných osôb vyskytujú často. Dôkazy nepreukázali ani žiadne relevantné skutočnosti na strane obžalovaného alebo pri jeho pomeroch, a to ani napriek znalcom zdiagnostikovanej podstatnou mierou /nie však úplne vymiznutou/ zníženej ovládacej schopnosti konania obžalovaného, keďže rozpoznávacía schopnosť bola u neho plne zachovaná.

Obžalovaný sa z hľadiska druhového objektu dopustil trestných činov, ktoré sú v osobitnej časti Trestného zákona katalogicky zaradené k skutkovým podstatám trestných činov patriacich do II. hlavy, druhého dielu zákona, ktorá upravuje trestné činy proti ľudskej dôstojnosti s druhovým objektom chrániacim pohlavnú sféru maloletých osôb, ich mravný a telesný vývoj, ale i záujem spoločnosti na dodržiavaní istých morálnych pravidiel v oblasti sexuálnych vzťahov, ktoré patria hneď po živote a zdraví medzi základné priority právnej ochrany vyjadrenej nielen v Trestnom zákone, ale aj v Ústave Slovenskej republiky a v medzinárodných dokumentoch - Všeobecná deklarácia ľudských práv, Dohovor o ľudských právach a Dohovor Rady Európy o ochrane detí pred sexuálnym vykorisťovaním a sexuálnym zneužívaním.

Konajúci súd považuje za potrebné poukázať aj nato, že predmetom všetkých útokov obžalovaného boli maloleté deti, ktoré sú na základe takéhoto sexuálneho zneužívania vystavované patologickému narušeniu ich osobnosti a že tieto trestné činy patria medzi najzávažnejšie trestné činy v súvislosti s deťmi a mládežou, ide pritom o vysoko latentnú trestnú činnosť páchanú prostredníctvom počítačových sietí tak, ako tomu bolo v tomto prípade.

v bode I. až III.

- iným spôsobom sexuálne zneužil osobu mladšiu ako 15 rokov a vykonal súlož s osobou mladšou ako 15 rokov a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a na viacerých osobách.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie, s výnimkou výroku o nepopieraní spáchania skutku podanou obžalovaným podanou

obžalovaným v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku do 15 dní od dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby oznámením bolo až doručenie rozsudku.